

[Baunsgaard.]

man skal være så statisk i sin tankegang, at man til enhver tid betragter det som en forudsætning, uanset den tekniske udvikling, at tjenestetiden nødvendigvis må ligge på fra 14 til 24 måneder. Jeg tror ikke, det er nogen klog, endsige konstruktiv tænkning at låse sig fast på dette synspunkt som noget, der aldrig kan forlades. Jeg tror med andre ord, at de tre store partier ville gøre klogt i ikke på grund af en opfattelse over for det eksisterende i dag som en næsten statisk tilstand at afvise at gå ind i en drøftelse af noget, som man i det lange løb alligevel ikke kan komme uden om at drøfte.

Hvad markedspolitikken angår, kan man beklage, og det gør vi vel alle, at der ikke synes at være sket nogen væsentlig bedring i mulighederne for at opnå et samarbejde mellem de nuværende EFTA-lande og fællesmarkedet; men der er da også grund til at understrege i forbindelse med Danmarks vurdering af disse problemer, at der ingen ændring er sket i de økonomiske forudsætninger for Danmarks stillingtagen i forholdet mellem EFTA og fællesmarkedet. Da vi for nylig havde en debat om et beskeden forslag til en biltoldforhøjelse, som regeringen havde fremsat, synes jeg, man på ubehagelig måde blev mindet om, at den hjemlige politiske situation er præget af uforsonlighed mellem de to største oppositionspartier og regeringen, en uforsonlighed, der er kommet til at betyde, at man lader også sin stillingtagen i udenrigspolitiske spørgsmål og sin agitation omkring disse problemer i for høj grad præge af den hjemligt betonedede uoverensstemmelse.

Lad være, at regeringen ikke var fiks i sit oplæg, lad endvidere være, at det ikke havde været klogt at gennemføre forslaget — det sidste er jeg personlig tilbøjelig til at tro man må acceptere — men jeg må sige, at den angrebsform, oppositionen her anvendte over for regeringen, har præget af, at man lod de hjemligt betonedede uoverensstemmelser diktere stemmeføringen også i et spørgsmål, hvor man formentlig kunne have gjort Danmark en større tjeneste ved udadtil at give opfattelse af en stærk dansk politisk enighed om at ville forsøge at

bekæmpe de rent faktiske overgreb, Danmark er ude for i sin handelspolitik.

En toldforhøjelse, som givet ville få de største virkninger for fællesmarkedets eksport til Danmark, kan af mange grunde være betænkelig. Det kan være rigtigt at afvise forslaget derom, men der kunne, og der burde i den hjemlige diskussion fra dem, der så stærkt kritiserede regeringen for fremsættelsen af det, nok have været lagt endnu stærkere vægt på i agitationen at fremdrage, at et sådant forslag bl. a. kunne være hidkaldt af den omstændighed, at Danmark for sin landbrugseksports vedkommende af fællesmarkedet er udsat for en toldmæssig forskelsbehandling, der ikke alene nærmer sig, men for længst har passeret grænsen for det, man kan kalde toldmæssige overgreb. Hvis jeg med nogle få tal skal illustrere det, kan jeg sige, at hvor vi for vor landbrugseksport til Vesttyskland mødte en told, der for ægs vedkommende, når den var lavest, var 5 pct., er den nu, når den er højest, 75 pct.; hvor den for fjerkræ var 15 pct., er den nu 55 pct.; hvor den for søer var 8 pct., er den nu 53 pct., og hvor den for smør var 24 pct., er den nu 90 pct. Jeg tror, det havde været en virkelig positiv gerning at gøre opmærksom på, at fællesmarkedet med en sådan landbrugspolitik og en sådan handelspolitik, toldpolitik over for dansk landbrugs traditionelle afsætning til det tyske marked ikke fremmer, men skader samarbejds mulighederne i Europa.

Vel er det rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Poul Hartling gjorde opmærksom på, at vi kan ikke klare eller forvente at kunne klare vore markedsproblemer og Europas markedsproblemer ved at henvise fællesmarkedet til at gå ind i EFTA. Vel er det rigtigt, at det er tvivlsomt, hvor meget vi kan opnå ved at styrke EFTA — selv om det her synes, som om den opfattelse, jeg har, i hvert fald er noget nuanceret fra den, de to ærede medlemmer gav udtryk for — men vi skulle dog ikke komme dertil, at vi i vor iver for at slå egne svagheder fast undlader at bekæmpe de overgreb, som andre begår imod os handelspolitisk. Jeg tror, vi lidt mere positivt skulle erkende en fælles opgave i bestræbelserne for at be-